

El seu gran delicte

per RAFEL ESTARTÚS

Molt s'ha escrit damunt i a l'entorn del conflicte plantejat pel fall del Tribunal de Garanties al declarar anticonstitucional la Llei votada i aprovada pel Parlament Català i al negar-nos el dret irrefutable que tenim de legislar tal com ens ho concedeix l'Estatut d'Autonomia. Per la nostra banda, ens limitarem a tractar la qüestió baix el punt de vista jurídic, estrictament.

Si no estèssim ja completament i plena convençuts de la paranomia que anima la majoria dels partits governamentals de la República espanyola, ço és, que tenen com a única i exclusiva finalitat fer totes aquelles proposicions que són obertament contràries a la República estatuïda per tots els espanyols en aquella fita gloriosa del 14 d'abril de 1931, ara, davant dels esdeveniments desenrotllats en el curs d'aquestes últimes setmanes no tindriem més remei que rendir-nos a l'evidència i convèncer-nos-en.

Es innegable que, avui, i emprant la ja clàssica frase, Catalunya és el baluard—l'últim—que li resta a la República. Ara bé. L'única manera d'esfondrar i fer desaparèixer aquesta, — tàctica actual dels sectors reaccionaris — és atacar precisament el punt neuràlgic que representa Catalunya. I ho fan. I el més llastimós, el més sensible, és que per aquest atac a fons, s'han valgut d'un partit català—que es diu català—i aquest, a plena consciència, els hi ha fet el joc.

L'esperit que anima els enemics de Catalunya és brutalment imperialista. La seva major il·lusió, doncs, seria poder esclavitzar-nos impunament, fer-nos, millor dit, uns *dediticis*.

Antigament, durant l'imperi romà, s'anomenaven així tots aquells nobles que, havent estat vençuts pels romans, conservaven llur llibertat individual, encara que no podien invocar altres lleis que les del *ius gentium*. No eren sotmesos directament a l'esclavatge, però tampoc eren ciutadans ni tenien els drets com a tals ni gosaven dels privilegis dels llatins. Heus ací, doncs, la qualitat que avui persegueixen els enemics enllà de l'Ebre i els de dintre Catalunya, aquests mateixos que han portat el conflicte i ara s'esgargamellen fent protestes d'innocència.

Però, no ens apartem del camí. Anem a analitzar el delicte que ha comès Lliga Catalana. Hem dit delicte, ho sostenim.

Tres, són, en concret, les conseqüències, els requisits, que segons el Dret, requereix un acte per ésser criminal. Esser lliure i intencional; ésser humà; ésser antijurídic. I, en efecte, l'home es distin-

geix de tots els éssers creats en que té coneixement del que fa i de les lleis que deu complir. Però, el Dret pot pertubar-se sense que es doni lloc a l'existència d'un delicte. Tal succeïria, per exemple, quan l'oposició al Dret no prové d'una mala intenció. Però, en el nostre cas, existeix el delicte, quan l'individu o la col·lectivitat es posi en oposició al dret, en ple coneixement, *volent lliurament col·locar-se en tal situació*. La nota característica que destrueix ambdues perturbacions arrenca, doncs, de la malèvola voluntat de l'agent que amb tota la mala intenció, tracta de perjudicar i de fer mal. D'aquí en traiem la conseqüència i en peduim que, fets com l'actual, que *legalment* no constitueix un delicte, *ho són en realitat*, tal com aconsegueix amb el litigant de mala fe que, impulsat per l'odi, i solament pel plaer de fer mal, irroga perjudicis als demés i preté convertir els tribunals en còmplices seus. No pot ésser més clar.

Aquí, tenim, doncs, que el delicte comès per la Lliga, és assenyalat en el Còdig. Però, naturalment, si els que haurien d'aplicar aquest mateix Còdig estan completament d'acord amb els que han infringit la Llei, com és possible una condemna? Ah! però queda la consciència. I aquesta consciència és la que els jutja, i aquesta consciència és la que els hi diu: Sou uns traïdors a la Pàtria.

El delicte comès per Lliga Catalana, contra Catalunya, serà, però, l'estigma que senyalarà per sempre més als seus homes. I ells que tant parlen de la responsabilitat històrica, els diem que les venideres generacions s'avergonyiran de la taca posada per Lliga Catalana, per un partit català, en els fulls fins ara immaculats de la Història de Catalunya.

AJUNTAMENT

Extracte dels acords presos pel
Consell de Govern Municipal
el dia 27 de Juliol de 1934.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Es llegeix una comunicació de la Direcció de la Sucursal a Olot del «Bancó Hispano Colonial» invitant l'Ajuntament a l'acte de la seva inauguració el proper diumenge a les onze del matí: acordant-se quedar enterat, agrair la invitació i traslladar-la als senyors Consellers per si tenen gust d'assistir-hi.

Es llegeix una comunicació de la Junta provincial Agrària de Girona, participant la seva constitució.

Es dona compte d'una comunicació del Tribunal Tutelar de menors, de Girona, enviant per a la seva aprovació i, pagament, les nòmines per estades causades per menors d'aquesta ciutat en aquell Tribunal durant el segon trimestre d'enguany, important 35 pessetes.

Es llegeix una comunicació del guàrdia municipal senyor Joan Alongina Torres, demanant llicència dels dies 1 al 8 d'agost vinent, que s'acorda concedir.

S'acorda informar favorablement la pròrroga de 1.ª classe sol·licitada pel minyó Angel Pujol Surroca, fill únic de mare vídua i pobre, a la qual manté amb el seu treball.

S'acorda concedir els següents permisos d'obres:

Al senyor Josep Castañer Julià per a emblanquir la façana de la casa n.º 3 de l'Avinguda del 11 de Setembre; al senyor Ferriol Hostench per a pintar i revocar les façanes de les cases n.ºs 14 i 15 de la plaça de Joan Deu; a la senyora Maria Hostench per a revocar les façanes de les cases 16 i 18 del carrer de Mulleres; a les senyores Carme i Angela Casals per a revocar les façanes de les cases n.ºs 18 i 19 del carrer de Santa Magdalena; al senyor Francesc Buch per a emblanquir la façana de la casa n.º 24 del carrer de Mulleres; al senyor Patllari Fajeda per a emblanquir la façana de la casa n.º 14 del carrer de Mulleres; Al senyor Joan Bartolí per a emblanquir i revocar la façana de la casa n.º 12 de l'Avinguda del 11 de setembre. A la senyora Trinitat Roura per a arranjar i revocar la façana de la casa de l'Avinguda del 11 de setembre, n.º 1. Al senyor Francesc Toronell per a emblanquir la façana de la casa n.º 38 del carrer de Mulleres.

S'acorda aprovar en principi i exposar al públic, per a reclamacions, el Pressupost extraordinari destinat a la realització de les obres de millora del servei d'abastament d'aigües potables de la deu de Sant Roc, amb l'ingrés que produirà l'arbitri sobre el valor en venda dels solars edificats i sense edificar del terme municipal.

S'acorda aprovar i exposar al públic per a reclamacions, el projecte d'Ordenança fiscal per a l'exacció de l'arbitri esmentat.

I finalment s'acorda felicitar al Cós de Bombers per la brillantesa de les pràctiques realitzades el dia 15 del mes que som.

MERCERIA : NOVE TATS
ESPECIALITAT EN ROBA BLANCA

Mercè Corminola

Gran assortit en mitges de seda
des de 3 pessetes parell

Carrer Sant Ignasi, n.º 3. O. L. O. T.
(Travessia Plaça República).